

MENANDROΥ ΚΑΙ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ

- Μεν. Πενία καθ' αὐτήν <ἐστιν> ἰσχυρὰ νόσος·
 ἔρωτα {δὲ} προσλαβοῦσα δύο νόσους νοσεῖ.
- Φιλ. Δεινὸν πενία· †κακὸν δυστυχία·
 σοφοῦ δὲ† ἀνδρὸς πάντα γενναίως φέρειν.
- 280 Μεν. Ὅσον διαφέρει τοῦ θανεῖν τὸ ζῆν καλῶς,
 τοσοῦθ' ὁ θάνατος διαφέρει τοῦ ζῆν κακῶς.
- Φιλ. Ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν
 αἰτοῦ παρὰ θεῶ<ν>, ἀλλὰ τὴν μακροθυμίαν.
- Μεν. Ὅταν δ' ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλης,
 285 †ἢ θεὸν εἶναί σε δεῖ, ἢ νεκρόν.†
- Φιλ. Πρόσεστιν α<ι>εὶ τῷ πένητ' ἀπιστία·
 κἂν σοφὸς ὑπάρχη, κἂν λέγη τὸ συμφέρον.
- Μεν. †Οὐδέποτε πένης ἐπὶ δίκαιος δίκαιος εὐρέθη.†
 αἰεὶ δ' ὁ πλοῦτος τὴν πενίαν καταισχυνεῖ.
- 290 Φιλ. Μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον·
 αὐτὸς γὰρ αὐτοῦ τὸν βίον λυμαίνεται.
- Μεν. Μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον·
 ἔλεγχός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης.
- Φιλ. Ὅταν <δ'> ἴδης εἰς ὕψος ἠρμένον τινά,